

ricia har oplyst. For øvrigt ser jeg ikke rettere, end at det maatte være Mortensen som Forstander, der har Ansvaret for, at en Lærer i lang Tid kunde benytte et saadant Strafferedskab som denne Staaltraadstomp. Forstanderen er i Virkeligheden den ansvarlige. Og under den Samtale, jeg havde med Mortensen i Anledning af denne Sag, erklærede han ogsaa, at der var blandet en lille Smule Staaltraad i, men det var ingen Verdens Ting, og det var jo nogle meget slemme Dreng. Jeg opfattede Mortensen saaledes, at han fandt det fuldstændig tilgiveligt, at den vedkommende Lærer havde anvendt et saa skrappt Strafferedskab overfor vedkommende Dreng.

Naar man taler med de enkelte Bestyrelsesmedlemmer, med Forstanderen, med Lærerne eller med Gaardmændene derude paa Egnen, kommer det igen Gang efter Gang — det er ogsaa noget, den højtærede Justitsminister har været fremme med, ligesom det samme gælder det ærede Medlem, der repræsenterer den Kreds, i hvilken Flakkebjerg ligger —, at det er meget vanskelige og slemme Dreng. Men der er ogsaa Dreng paa Flakkebjerg, som ikke ere slemme. Der er et Vidne, Poul Laurzen, han har aldrig gjort sig skyldig i gale Streger. Men først døde hans Fader af Tuberkulose og Aaret efter hans Moder, og da han saa stod forældreløs tilbage, anbragte Sogneraadet ham paa Flakkebjerg. Han har aldrig faaet Klø af Mortensen, overfor ham var der aldrig Grund til det. Han er nu Statshusmand og er en brav Mand, der har sine Medborgeres Tillid. Han fortæller, hvor grusomt Drengene bleve behandlede. Og af den Slags Dreng er der mange, som have været paa Flakkebjerg.

Hvad er det da for Dreng, der ere saa slemme? Det er Dreng, som have faaet en i høj Grad elendig Opdragelse, og som saa have gjort sig skyldige i Rapserier, Tyverier og lignende. Det er Dreng, som enten ikke have haft noget. Hjem, eller som ere komne fra saadanne fattige Hjem i Byerne, hvor Manden eller Hustruen, hvis hun er Forsørgeren, maa lade Børnene gaa for Lud og koldt Vand; og hvor let sker det da ikke, at Børnene komme ind paa slette Veje? En Dreng, Niels, oplyser, at en Aften kommer Mortensen ud i Arresten til ham og befaler ham at staa op, gennemprygler ham og bag efter fortæller han ham vittige Historier. Hvem er denne Niels? Han er Søn af en Kvinde oppe i Dronninglund Sogn, en Kvinde, der har født 6 andre Børn uden

for Ægteskab. Han kom forskellige Steder i Pleje, forinden han i 10-Aars Alderen anbragtes paa Fattiggaarden sammen med 70 andre Personer af begge Køn, hvor Usædelighed, Drikkeri, Slagsmaal og Vold hørte til Dagens Orden. Efter sin Konfirmation anbragtes han hos en Gaardmand, der var Medlem af Sogneraadet, og i denne Tjeneste delte han Seng med en professional Brandstifter. Til sidst blev han selv Brandstifter og stak Ild paa Gaarden. Om denne Dreng siger Læreren i Dronninglund: Det er den bedste Dreng, jeg har haft med at gøre. Og Bestyreren paa Fattiggaarden sagde, da jeg talte med ham om Niels: Det var en brillant lille Gut, om end undertiden lidt sær. — Har De nogen Sinde lagt Haand paa ham? — Aldrig, ham kunde man ikke slaa paa! Selv Forhørsdommeren Jacobæus fattede Forkærlighed for Dreng og lod ham gaa frit omkring i Haven og Gaarden, og han befandt sig vel derved. Det er denne Dreng, der udtalte, at han hellere vilde være paa Vridsløse end paa Flakkebjerg. Det er den Dreng, Mortensen tampede, denne brillante Dreng, med den godlidende Karakter, der ganske vist har stukket Ild paa et Par Gange, men fraset dette ikke har gjort noget galt. Og den Slags Dreng er der ikke saa faa af paa Flakkebjerg. Jeg benægter, at disse Dreng i al Almindelighed kunne siges at være daarligere eller vanskeligere end andre Børn, der anbringes paa andre Opdragelsesanstalter. Der er ingen Opdragelsesanstalt i Danmark, hvor man nogen Sinde har hørt Tale om lignende Forhold som dem, der herske paa Flakkebjerg.

Naar nu Bestyrelsen for Flakkebjerg, — i hvert Fald Justitarius Ingerslev — erklærer, at i Tilfælde af, at Mortensen skulde afskediges, vilde man nedlægge Flakkebjerg som Opdragelsesanstalt, turde der være god Grund til at spørge: Med hvilken Ret opkaste disse Herrer sig til Herrer over Flakkebjerg? Er det deres private Midler, Flakkebjergs Tilblivelse og Opretholdelse skyldes? Af Bidragsfortegnelsen ser man, at de 5 Bestyrelsesmedlemmer, som tilsammen — jeg har haft Lejlighed til at overbevise mig derom — repræsenterer en aarlig Indtægt af 200,000 Kr., tilsammen have givet 30 Kr. til Flakkebjerg Opdragelsesanstalt. De private Bidrag til Flakkebjerg udgøre 150 Kr., medens Resten er offentlige Bidrag. Jeg forstaar da ikke, hvordan de Herrer kunne sige: Det er en Domæne for os, og vi bestemme, hvordan Ledelsen skal være. Naar